

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, ne frankirana pisma se ne sprejemajo. V naj-njih slu ajh se je posluževati telefona tiskarno št. 638.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vsako leto naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—.

Posamezne številke po C. v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pett vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno - hranilničnega računa št. 64139.

Vstajenje.

Na Kalvariji umira Bog. Judovski prvaki so na vrhuncu svojega navideznega zmagoslavja. Sramotno ga hočejo umoriti zato so ga pripeli na križ med dva zločinca. A zastopnik največje tedanje oblasti na zemlji, Pilat, uradnik mogočne rimske države, mu da spričevalo, da ni razbojnik ampak kralj. V treh jezikih se bliski nad glavo umirajočega Kristusa napis, ki naj oznanja vsemu človeštvu, da umira kralj Judov, kralj vsega sveta.

Dva imenitna moža izkazeta mrlemu kralju Kristusu zadnjo čast in, kakor je prerok napovedal, „postane njegov grob častitljiv“. Tu se spomnijo zaslepljen judovski prvaki, da je sramotno umorjeni obljubil, da bo tretji dan spet vstal iz iz groba. Izprosijo si torej stražo in jo postavijo k Zveličarjevemu grobu, ter zapre atijo grobni kamen.

Velikonočno jutro nastopi. Zemlja se strese, nebeški angel odvali kamen in v krasnem blišču vstane iz groba premagovalec smrti in trohnobe. Zbegana straža hiti povedat židovskim duhovnikom, da so bili zaman grobni pečati in njihovo čuvanje.

„Kristus je res vstal, alleluia!“ To je veselo prepričanje, ki navdaje že devetnajst stoletij milijone krščanskih src z vzvišenim velikonočnim veseljem. Kar ima božična noč miline, to ima Velika noč veličanstva.

Velika noč, praznik vstajenja, je praznik našega duševnega prerodenja. — „Bratje, postrgajte stari kvas“, nam kliče te dni apostol narodov. — Postrgajmo stari kvas slabega nagnenja, verske mlačnosti, polovičarstva in vstanimo z Odrešenikom k novemu pravemu življenju.

LISTEK

Baraba.

Črtica iz 1. 33. po Kristusovem rojstvu. — Spisal Fran Ks. Steržaj.

Tedaj pa so se odprla vrata, ki so vodila na prostor, kjer je navadno namestnik rešaval zadeve z Judi. (Ta sodni prostor je bil zunaj poslopja na prostem, ker Judje niso smeli po Mojzesovi postavi stopiti v hišo pogana). Vstopil je namestnik sam, širokopleč postaven človek, resnega obraza, brez odločilnih potez. Oblečen je bil v belo dolgo togo.

Množica je utihnila, pa ne za dolgo. Iznova se je utrgalo divje vpitje iz hripavih gel pouličnjakov:

„Prostor! — Pustite nas! Naprej k Pilatu! — Predenj ga postavimo! — Smrt mu! — Boga je preklinjal!“

Straža je na Pilatov migljaj odstopila. Množica je z vso silo pritiskala skozi uhod na dvorišče in se zagatila na ozkih vratih. Zopet se je začela kletev, krik stisnjene pesti so se dvigale kvišku in padale po glavah pritiskajočih. Nov krik, vrisk, kletvine, prvi so pali po tleh, vrata so bila prsta in množica je drla naprej do tribune.

O da bi napočila kaj kmalu tudi za vse naše slovensko ljudstvo prava Velika noč obnove vsega zasebnega in javnega življenja v Kristusu. Dan duševnega vstajenja Slovencev nastopi gotovo, zato so nam porok nasprotniki slovenskega ljudstva, ki ga hočejo oropati njegovih najdražjih svetinj ter ga sramotno umoriti in zadušiti v verski mlačnosti in brezverstvu. Vsilili so že po vseh slovenskih pokrajinah boj, ki nas spominja Zveličarjevega križevega pota. In prav ta križev pot, ki ga moramo hoditi, nam daje upanje in pogum, saj brez križa ni zmage, ni vstajenja.

Ponosni smo na to, da stojimo s svojo „Zarjo“ na strani dobrega krščanskega slovenskega ljudstva tržaškega v boju proti hinavcu in roparju njegove svete vere. Ponosni smo, da se bijemo na tisti strani, kjer je zmaga zagotovljena. Tržaški Slovenec, odvali od sebe grobni kamen, ki te duši, strgaj pečate domačih farizejev in vstani s Kristusom!

V tem smislu želimo vsem prijateljem prav vesele velikonočne praznike.

Velikomestne rane.

Nerad sem vzel danes pero v roko, da napišem pričujoči članek. P mi-leke sem imel velike radi tega, ker sem se bal, da se kdo nad njim ne pohujša, in da se mi od gotovih strani ne zameri, da se s tem vprašanjem sploh pečam. Strah proč. Sila kola lomi. Gorje, ki ga povzročajo te velikomestne rane je velikansko. Zato je potrebno o tem pisati. Namen naš je s tem člankom nevedne in nedolžne ljudi obvarovati pred pogubo in nesrečo pa rešavati, kolikor se da sploh še rešiti.

Pokvarjene in propadle žene so tiste rane, ki okužajo v gorčastem številu velikomestno družbo. K tem ne štejemo le onih, ki stoje četudi ne v prestrogi klavzuri pod redarstvenim nadzorom, temveč še posebej in še bolj nevarne one hijene, ki se plazijo od solnčnega zahoda do soln-

Longin in straža sta stala mirno, nepremakljivo, kot skala. Včasih pa je temu ali onemu stražniku vojaku, ki je gledal ta divji prizor, ta pritisk, to naglo, razburjeno vrvenje, nehoti prizibal laher, pomihovalen nasmeh za par hipov — in lica vojščakov so bila zopet resna, trda, kakor iz mramorja izkl. sana.

Pritisk je nekoliko prejel.

Prihajali so urejeni vojščaki, varhi templja na Sijonu. V njihovi sredini — Longin je nekoliko natančneje pogledal — in obstrmel. Jetnik, ki so ga peljali varhi v svoji sredini — je bil oni Nazarejec, čudodelnik, oni tihi, blagi človek, ki ga je srečal že parkrat v Jeruzalemu. Prav pred petimi dnevi, ko je slovesno jahal na žrebetu v mesto proti svetišču, oni, kateremu je klicalo ljudstvo hozana, hozana sinu Davidovemu, in ki ga je hotelo napraviti za kralja — a danes, danes je pa jetnik?

Tedaj pa je jetnik polagoma dvignil glavo in njegove oči so se uprle za nekaj hipov v Longina.

Stotniku pa se je zazdelo, kakor bi mu ta pogled segel v dno njegove notranjosti, kakor bi hotel prodreti v njegovo srce in kakor bi svetel žarek prihitel iz jetnikovih oči vanj. Ves preplašen in zbegan je Longin zaprl oči. Ko je zopet pogledal, so stopali mimo zopet podivjani obrazi,

čnega vshoda ljubeč temo po vseh ulicah in kotih prežeč na svoj plen. Število teh je desetkrat večje od prvih. Med temi žrtvami se nahajajo večkrat še celo oni, ki naj bi skrbeli za javni red in javno pravno. Skrite rane so hujše od javnih. Nenadzorovane pokvarjenke so hujše od javnih, nadzorovanih. Koliko denarja, koliko zdravja, koliko družinskega miru požirajo te ponočne sove! Če se število teh umazank razteza na tisoče in tisoče, in če ima vsaka na leto tisoče in tisoče žitev, si lahko mislimo, koliko gorja povzročajo te rane, ki rastejo dan za dnevom kot gobe na dežju.

Dokler se vzdržuje in množi ta vrsta človeških bitij, ne bo socialno vprašanje po velikih mestih rešeno. Pravno podpira zdravje, blagostanje in mir. Nenavnost uni uje zdravje, blagostanje in mir. Kdor ima smisla za te trojne dobrine, naj se udeleži boja zoper vlačugarstvo.

R s je, da se te pijavke v nekoliko letih iztrošijo in navadno nagloma umrejo, ker se pa vedno nove kandidatije oglašajo in sicer v večjem številu, grozi prebivalstvu vedno večja poguba. — Od kot prihajajo novinke v ta tabor, ki je človeški družbi najbolj nevaren? Te vire, ki donaša o sveže blago, je treba proučiti in zamašiti. Vzgojo usposobljenosti morivk človeške sreče priskrbijo razni ljudje in na najrazličnejše načine.

I. Mnogo razuzdank na deželi — se ne more proste gibati, ker stoji pod nadzorom strogih obstrbnikov in pod uplivom pravnojnega javnega mnenja. Če se taka oseba vsled lažnosti (komoditete) poklicanih paznikov, ki bi se je radi odkrižali, preseli v mesto, najde tu skrita ugodna tla za svojo strastno prostost. Le malokdo se v mestu poboljša.

II. Mnogo lahkomišljenk pa se v mestu samem pokvari. Nevarni kraji so: plesišča, krčme, odri s kinenatografskim predstavami, gledališča, prodajalne (izložbera okna) umazanih razglednic, podob, knjig itd. Nevarne osebe so: pokvarjene tovarišice, vojaki (tudi in najb lj rojaki t. j. iz istih krajev), pohotni gospodarji in lahkoživ gosposki sinovi, snub i itd. itd. Nevaren čas je: Noč in skrit kraj.

* * *

Nižji sloji ženstva so po mestih zelo zanemarjeni. Ta zanemarjenost se maščuje potem na vsej družbi.

Skrb naša bodi:

krvavih o i, iz katerih je gorelo sovraštvo, jeza in zavist.

Dvorišče se je napolnilo do zadnjega kotečka in le tam, kjer so korakali varhi iz Sijona z Nazarecem se je množica razmaknila in je pustila v neposredno blizino odra, do katerega so vodile kamenite stopnjice. Na vrhni stopnjici je stal Pilat, cesarjev namestnik, mično zroč v to hrupno, podivjano drhal.

Iz množice je stopil v judovski duhovni obleki napravljen sivobradat mož, razoranega starikavega obraza — po stopnjicah in se ustavil precej daleč od Pilata, se komaj vidno priklonil in začel:

„Namestnik imperatorja (nsalov rimskega vladarja), vzvišenega cesarja v Rimu — glej človeka pred seboj, ki je vreden smrti. Kralja se dela! — Mi pa, verni podložniki božanskega cesarja, pripoznamo samo njega za svojega kralja. Pripeljali smo ti ga, da ga obsodiš!“

Kaif je odstopil in pomignil varhom iz Sijona. Dva sta nerahlo prišla jetnika, ter ga suvaje pehala po kamenitih stopnicah. Komaj z vidnim nasmehom se je obrnil Pilat do Njega in Ga vprašal:

„Ali si ti kralj judovski?“

In Jezus je rekel: „Ti praviš!“

Mirno in odločno so se čule Njegove besede. —

1) da ne bodo že pokvarjene ženske v mesta prihajale,

2) da ne bodo nepokvarjene bile brez posla in v dotiki z nevarnim osebami, da ne bodo obiskovale nevarnih krajev in se mudile ponoči na teh krajih, da ne bodo brale slabih knjig in časopisov, da ne bodo zahajale v slaba društva.

Najimennejše sredstvo zoper nenravnost je pač verska vzgoja doma in verska naobrazba v cerkvi (kršč. nauk in pridiga), v zavodih v Marijinih družbah in izobraževalnih društvi (katoliških) itd.

To velja o ženskah pa tudi o moških. Pokvarjene ženske zapeljujejo moške. Pohotni moški uzdržujejo malopridne ženske.

Praktično krščanstvo (posebno večkratna sv. spoved) je neprecenljivi lek zoper to družabno gorje.

* * *

Kar se tiče Trsta moramo omeniti, da se v njem mnogo Slovencev pokvari duševno in telesno. Krivdo nosijo pokvarjenci sami in pokvarjenke same, ker zanemarjajo obrambene na prave in zavode, najbolj pa ker zanemarjajo verske dolžnosti. Skrivdo pa imajo razni elementi: Plesni odseki raznih društev, krčmarji, ki (tudi v postu) pleše prirejajo, inseratni oddelki raznih listov, knjige, brezbriznost starišev, gospodarjev (gospodinj), slabi vzgledi, opojne pijače, veselice tudi „narodne“, itd. itd.

* * *

Vsa društva, vse zveze, vsi zavodi, vse organizacije, ki ne slone na verski podlagi so zelo pomankljive in otežajo rešenje socialnega gorja. Pozor na velikomestne rane.

Tržaški Slovenci! Čist se mora ohraniti naš rod. Mestno prebivalstvo hira in le premalo usahne. Slovenci iz dežele morajo dajati mestu vedno novo prebivalstvo in tako mesto vzdrževati. Če se bo tudi slovenski živelj, ki prihaja v mesto utapljaj v velikomestno blato in skupaj z drugim mestnim prebivalstvom hiral, nimamo nič več upanja, da bo to naše lepo morje z velikim trgovskim mestom slovensko.

Umor gališkega cesarskega namestnika.

V nedeljo dne 12. aprila je gališki cesarski namestnik grof Potocky dajal avdijence. Med drugimi je prišel v avdijenco tudi 32 letni rusinski akademik Siczynski. Sprejet je bil ob pol 2 popoldne.

Ko je prišel Siczynski v dvorano, je potegnil šestceveni revolver, ga nameril na namestnika, izprožil in zakričal: „To za krvico, ki se je storila Rusinom pri zadnjih deželnozborskih volitvah. Prvem strelu sta sledila še dva. Prva krogla zadela je namestnika v levo oko in prišla pri ušesu vun, druga krogla je zadela v roko, tretja pa v nogo.“

Namestnik je še zaklical: „Primate lopova, naj bo že kdorkoli!“ V dvorano sta prihitela dva

Kaifa, veliki duhoven, ki je prvi tožil Jezusa se je obrnil do drugih duhovnikov in plemenitejših pismarjev, ki so doslej mirno stali pred Pilatovim odrom, pogledal z očmi polnimi škodoželjnosti, polnimi pokritega veselja in zavisti, kot bi jih hotel podkuriti in jim dati poguma. Ni bil zaman ta pogled!

„Ali si čul, cesarjev namestnik! — Kralja se dela — Ne! ni naš kralj! — Nemaramo zanj! — Smrt mu! — Boga je preklinjal!“

Naglo, besno, divje, zmagoslavno, plašno — so vdarjali ti klici duhovnikov in pismarjev na Pilatova ušesa. Množica pa je za njimi tuleč ponavljala: „Ni naš kralj! Ne maramo kralja! Smrti je vreden!“

Nato je Pilat zopet vprašal:

„Ali ne slišiš kako pričajo proti Tebi?“

A Nazarejec jo molčal in ni odgovarjal na vse pritožbe —

Stotnik Longin, ki je sledil pazno in z zanimanjem vsemu prizoru, se je obrnil nemirno k vojaku:

„Zakaj le molči? — Namestnik ni slabe volje!“

A tudi on ni dobil odgovora.

Zakaj v istem trenutku se je obrnil namestnik na tihega, molččega jetnika, ki je tako mirno

služabnika, ki sta ga prijala. Ustavljaj se ni. Ko so ga peljali na policijo, je zaklical kmetom, ki so čakali zunaj: „To se je zgodilo za Vas!“

Namestnik je bil smrtno ranjen. Zdravniška pomoč je bila brevspešna. Ob 3 in četrt je grof Potocky izdihnil. Prej je še prejel sv. zakramente za umirajoče. Zadnje njegove besede so bile: „Poročajte cesarju, da sem bil vedno njegov najzvestiji služabnik.“

Razburjenje radi umora je velikansko. Vse je ogorčeno nad Rusini.

Morilec Siczynski je bil med dijaštvom eden glavnih rusinskih agitatorjev za rusinsko univerzo. Pred nekaj tedni se je ustrelil njegov brat. Njegov rajni oče je bil deželni poslanec.

Morilec je izjavil, da je umor že dolgo nameraval. Posebno ga je razburilo ravnanje orožnikov pri zadnjih volitvah. Siczynski je izjavil, da nima sokrivcev.

Vendar so pa vkljub temu aretirali njegovo mater in vse tri sestre ter dijaka Klodovora, ki je Siczynskemu posodil črno obleko za avdijenco.

V nedeljo zvečer se je zbralo več sto poljskih akademikov pred Mickijewiczevim spomenikom. Več govornikov je z ostrimi besedami obsojalo umor, pozivalo k boj otu rusinskih dijakov ter zahtevalo, da se rusinska predavanja na lvovski univerzi ustavijo. Nato se sprevod pomikal po mestu pred rusinski akademski dom, kjer so manifestantje pobili vsa okna. Množica je narastla na 10 tisoč oseb ter je šla pred palačo cesarskega namestništva, kjer se je množica odkrila in odkritih glav stala dalje časa pred namestniščno palačo.

Z Dunaja je takoj po umoru prišla nujna brzjavka, naj se nemudoma zapečatijo vsi uradni prostori, v katere ne sme nihče prej stopiti, predno ne pride tja posebni cesarjev odposlanec. Iz tega sklepajo, da je grof Potocki imel tajna povelja z Dunaja.

Umorjeni cesarski namestnik je svojo oporoko napravil umirajoč us meno. Rekel je: „Posestva dajte sinovom, denar hčeram“. Bil je najbogatejši poljski plemenitaž.

Pogreb je bil v torek 14. t. m. Že v zgodnjih urah je bilo po cesti vse polno ljudi. Vse prodajalnice, kršanske in židovske, so bile zaprte. Ceste, po katerih se je pomikal mrtvaški sprevod, so črno dekorirane. Udeležba pri pogrebu, ki se je pričel ob 10. uri dopoldne, je bila velikanska. — Cesarja je zastopal višji ceremonijar. Navzoči so bili ministrski predsednik Beck, ministra Bienert, Koritowsky, poveljniki vseh treh galiških kornih poveljstev. Z dežele je bilo navzočih ogromno število deputacij. Za časa pogreba so zvonili zvonovi po celem mestu. Pred palačo cesarskega namestništva je govoril ginljivo slovo deželni maršal grof Baden.

Truplo umorjenega so prepeljali na rodbinski grad grofov Potockih, Krzesowice, in položili v rodbinsko rakev, ki je v grajski kapelici.

[Somišljeniki! Somišljenice!]

Zahtevajte v vseh prodajalnicah in tobakarnah vžigalice „Slovenske krščanske socialne zveze“. „V korist obmejnim Slovincem!“ Kupujte te naše vžigalice!

in le z bolehnim izrazom na lepem obrazu poslušal obsodbo duhovnov in množice.

„Nič ne odgovoriš? — Poglej kolikih reči te tožijo. Zakaj ne odgovarjaš? Vsak obtoženec se lahko zagovarja.“

Videlo se je, da bi Pilat rad slišal njegov zagovor. — Saj je že toliko slišal o tem čudodelniku, o tem blagotvorniku, dobrotniku judovskega ljudstva. — Najbolj pa bi bil rad dobil odgovor od njega zato, ker ga je njegova žena Klavdija svarila prej in mu pripovedovala čudovite svoje sanje — Naj ga ne obsodi.

A jetnik je molčal.

Namestniku ta molk ni bil všeč. On bi mu rad pomagal. Prepričan je bil, da ta blagi človek, ki stoji pred njim ni mogel storiti niti za las krivice. — O dobro je poznal lopove! Obrazi in obnašanje teh je docela drugačno.

Spomnil se je, kako je na tem mestu stal pred nekaj tedni, kako se je obnašal, razbojnik Baraba. Koliko nasprotje med tem in njim.

In ko je namestnik to razmišljal, mu je hipno padla druga dobra misel v glavo. — Spomnil se je vsakoletne navade, da so rimski imperatorji dovolili podjarmljenemu rimskemu ljudstvu, vsako leto o velikonočnem prazniku izpustiti jetnika, ki si ga je množica izbrala. Naglo se je obrnil do vo-

Politične vesti.

ZAVAROVANJE MALIH KMETOV IN OBRTRNIKOV.

Takoj po velikonočnih počitnicah predloži vlada socialnopolitičnemu odseku ves statistički material glede na zavarovanje malih kmetov in obrtnikov. Treba bo več enket. Obenem se bodo marljivo nadaljevala dela glede na delavsko zavarovanje.

Pod vodstvom poslanca Povšeta se pododbor svobodne agrarne zveze podal k ministru za notranje zadeve baronu Bienertu, da razloži želje in zahteve malih kmetov in obrtnikov glede na starostno zavarovanje. Predsednik Povše je naznanil ministru, da je svobodna agrarna zveza v svoji plenarni seji sklenila vlado odločno pozvati, da obenem izvrši tudi zavarovanje malih kmetov in obrtnikov. Agrarni poslanci poznajo in pripoznavajo veliki socialni pomen delavskega zavarovanja, morajo pa ščititi tudi koristi kmečkega prebivalstva in zato bodo za delavsko zavarovanje glasovali le, ako se izvede tudi zavarovanje za kmeta. Minister je deputaciji odgovoril, da tudi vlada stoji na tem stališču in da bo že po velikonočnih počitnicah pododboru dala na razpolago tozadevni material, da se zavarovanje izdela in izvede. — Predsednik Povše bo po Veliki noči takoj sklical pododbor, da se energično loti dela.

TRGOVINSKI MINISTER V TRSTU.

V ponedeljek zjutraj se je pripeljal v Trst trgovinski minister dr. Fiedler v spremstvu večih visokih uradnikov v ministrstvu. Na kolodvoru so ministra sprejeli namestnik princ Hohenlohe, trž. župan Sandrinelli itd. Minister si je ogledal pristanišča v prosti luki in nekaj ladij. Nato pa je bila v namestništvu razprava o novih pristaniščnih napravah Trst—Sv. Andrej.

MINISTRSKA KRIZA V SRBIJI.

Srbski ministrski predsednik Pašić je podal kralju Petru ostavko, katero je kralj sprejel, a je takoj poveril Pašiću sestavo nove vlade. V novo ministrstvo vstopijo vsi dosednji ministri razven Petroviča, Putnika in Jovanoviča. Vojni minister postane Stepanovič. Stojanovič prevzame začasno stavbeno, Trifkovič pa notranje ministrstvo. Nove volitve bodo dne 5. maja.

UTRDBE NA ITALIJANSKO-AVSTRIJSKI MEJI.

Listi poročajo: Italija marljivo gradi obmejne utrdbe. Prva, ki se je letos začela graditi, je na zgor. delu Piave, druga pri Stupici v dolini Natisona, na nizkem odcepku Matajurja. Ta utrdba bo varovala široko lepo cesto, ki vodi iz Posočja v Videm. Tretja utrdba se gradi v Julskih Alpah, nedaleč od Ucceja v rezijanski dolini. Ta zaporni fort bo kril prehod iz soške doline v Canal del Ferro, da tako onemogoči, da bi se mogla nasprotna armada izogniti utrdbi pri Chiusaforte, ki varuje severni del Canala del Ferro in dolino Raccolana. Vrhtega se pomnožita garniziji v Vidmu in Palmanovi ter se popravi stara rimska cesta, ki vodi iz Timava v Karnskih Alpah v ziliško dolino, tako da se bodo po njej mogli prevažati tudi težki topovi.

diteljev in do druhali:

„Znana je navada, izpuščati vsako leto o velikonočnih praznikih jetnika. — Privedite mi roparja, morileca — Barabo! — se je obrnil do vojščakov, ki so stopili proti jetnišnici drugega dvorišča.

Druhal z voditelji, ki tega ni pričakovala, se je vznemirila. — Strah in groza sta spremljala doslej ime Baraba. Vse jeruzalemsko prebivalstvo, vsa okolica pa tudi Galileja in Samarija so se stresli, če so le zaslišali ime predrznega roparja in morileca. Kakor neka mora, neka strašna bojazen je ležala povsodi, dokler se ni rimskemu vojaštvu posrečilo vjeti roparja. In sedaj naj bi bil zopet prost? — Ne, ne sme se zgoditi! — In šepetaje se je širilo to mnjenje med njimi —

Čuden, nemiren molk je nastal med množico. — Kajfa in drugi sovražniki Jezusa Nazarejca so opazili, kaj tiči v tem molku. Urno so se razdelili med množico in kakor kače so se vili med njo in sikali:

„Kaj še čakate? — Boga je preklinjal! — Ali se ne bojite Jehove? — Kaj čakate? — Smrt mu! — Izvolite Barabo — Smrt preklinjevalcu Boga!“

(Dalje prihodnjič).

KNEZ BILOW V RIMU.

Nemški državni kancelar knez Bülow, kateri je bil tudi od našega cesarja sprejet v avdijenci, je dospel v Rim. V torek ga je sprejel laški kralj. Razni listi poročajo, da je tudi papež vsprejel Bülowa.

POTOVANJE ČRNOGORSKEGA KNEZA.

Črnogorski knez Nikola je prvi vladar, ki je obiskal po rusko-japonski vojni ruskega carja. — Vzrok temu potovanju je, da zjamči varnost Črnogore z ozirom na nameravano sandžarsko železnico. Načrt za to železnico je namreč tak, da bo ločila Črnogoro od Srbije in jo tako napravila še bolj odvisno od Avstrije. Knez pa je obiskal tudi svoji dve hčerki, kateri ste poročeni z ruskima velikima knezoma.

PROTI ANARHISTOM V PARIZU.

Pariška policija je prišla na ulici tri anarhiste, ki so peljali voziček z opravo, med katero je bilo tudi več dinamitnih patron in razstreliva. Anarhisti so imeli na vozičku 6 patron. Vsaka patrona je imela 100 g dinamita, 3 m dolgo netilno nit in 6 vžigalk. En anarhist je bil oborožen z revolverjem. V laboratoriju so izjavili, da bi bili napravili lahko iz dinamita 6 bomb.

NOVICE.

n Vse cenjene naročnike, ki še niso poravnali naročnine, prosimo, da se nas spomnijo o praznikih ter nam blagovolijo poslati mesto prihov — naročnino, ali naj pa vrnejo list z opombo, da se več ne sprejme.

n Osebna vest. — „Gorica“ poroča, da je te dni odložil č. g. Jos. dr. Gabrijevčič vodstvo osrednjega semenišča v Gorici. Vodil je semenišče 25 let, v semenišču pa je deloval od svojega 31. leta. Skoraj vsa sedaj živeča duhovščina goriške, tržkoperske, poreško-puljske in krške škofije se je izobrazila v semenišču pod njegovim vodstvom.

n Tržaški dnevnik na kratko omenja, da je priobčil „Piccolo“ kaj zanimljivih stvari o tržaških benediktinkah in pristavlja:

„Radovedni smo, izda-li njegova ekeelenea okrožnico na podrejeno duhovščino v kateri jej prepove čitati „Piccolo“, kakor je to storil svoječasno z našim listom“.

Na to odgovarjamo, da bo škof zabranil čitanje „Piccola“ isti hip, ko se bo „Piccolo“ proglasil za katoliško glasilo katoliške stranke. O „Piccolu“ ve vsak, da je židovski list, „Edinost“ pa je veljala za nekako krščansko glasilo.

n Prvi vagon naših vžigalic „V korist obmejnim Slovincem“ razprodan. Drugi vagon je že na potu ter prispe te dni v Ljubljano. Jasno je govorilo ljudstvo ter pokazalo s tem, da je pokupilo celi vagon vžigalic tekom desetih dni, da je bila že skrajna potreba, da smo vpeljali te naše vžigalice. Somišljeniki! Vstrajajte pri započetem delu! Zahtevajte te naše vžigalice povsod, bodisi v trgovinah, bodisi v tobakarnah! Rabite dosledno te naše vžigalice ter zahtevajte, da jih rabi tudi gostilničar, h kateremu zahajate! Somišljeniki! Skrbite, da bodo i vsi naslednji vagoni teh naših vžigalic tako hitro razpečani, kakor je bil prvi, skrbite, za to, da bodo prihajala naročila za te naše vžigalice brez odmora kakor doslej. Ako boste storili Vi svojo dolžnost, potem bode tudi lahko odseku za narodno brambo vršiti svojo nalogo ter podpreti naše obmejne brate Slovence povsod in vsikdar, kjerkoli in kadarkoli bode to potrebno. Vsakdo rabi odslej naše vžigalice „V korist obmejnim Slovincem!“

n Vžigalice „V korist obmejnim Slovincem“ v malem (merkur) formatu so prispele v Ljubljano, na kar smo jih takoj razposlali. Njih zunanost je lična in gotovo te prikupijo te naše vžigalice vsem onim, ki rabijo rajši male škatlice. Somišljeniki! Segajte po njih, da prinesejo ono korist obmejnim Slovincem, ki jo oni pričakujejo od naših vžigalic.

n Spremembe v škofiji. — S 1. aprilom je bila ustanovljena šesta tržaška župnija sv. Vincenca, ki bo imela župnika in tri duhovna pomočnike. Od Nov sv. Antona odpadeta dva duhovna pomočnika, eden pa od jezuitske župnije. — Za upravitelja nove župnije je imenova č. g. Rudolf Valensitz. — Č. g. Benkovič Ježef se je odpovedal župnji Gročana in pojde za župnega upravitelja v Golac. Č. g. Ivan Theuerschuh bo excurrento oskrboval gročansko župnijo. — Č. g. Markič Matej, župnik na Golcu gre v pokoj in se naseli v

Škoecjanu. Č. g. Štefan Bassa, dosedaj kaplan v Piranu, gre za ekspozita na Brdo pri Topolovacu. Umrl je dne 5. aprila v Trstu č. g. Just Coronini, bivši benediktinec, kaplan na Brdu. Č. g. Iv. Vranjac gre v Dago za ekspozita. Č. g. Jurij Paropat dosedaj kaplan pri Jezuitih v Trstu je imenovan za župnega upravitelja v Verteneglio.

n Glagolica. — Večkrat je že bilo na dnevnem redu vprašanje, je-li glagolica potrebna, da se reši narod ptujih vplivov in ostane v svoji narodni zavednosti. Koliko narodnjakov in „učenjakov“ si je že belilo glavo s tem vprašanjem, posebno, ko so bujao procvitale riemanjske homatije. — Toda hvala Bogu — je to pereče vprašanje rešil tržaški dnevnik, ki je pred malo dnevi pisal, „da je bilo sicer glagolanje zatrto (namreč nekeje v Issri) ni pa še zatrt naš narod tu okrog. To je res važno zgodovinsko dejstvo, katero smo mi sicer že davno poznali, a je sedaj tem bolj dragoceno, ker je prišel celo tržaški dnevnik do tega zaključka, da narod lahko obstoji, tudi če je glagolica zatrta in da se narod le še bolj zaveda svoje narodnosti. — Iz tega pa smemo tudi mi dalje sklepati, da je bila in je glagolica gotovim gospodom narodnim „voditeljem“ le pesek v oči pri prostemu ljudstvu, da se je preslepi in pripravi za odpad od cerkve. — Tako ozadje je imela očitno vsa riemanjska gonja.

n „Zadružna Zveza“ v Ljubljani bo imela na velikonočni torek ob 10. uri dopoldne v „Unionu“ svojo letno skupščino.

n Nov slovenski odvetnik na Dunaju. G. dr. Stanko Lapajne, zapriseženi sodni tolmač za ruski jezik je prevzel pisarno pokojnega dvornega in sodnega odvetnika dr. K. pl. Koziča, nahajajočo se na Dunaju, I. Bräunerstrasse 10.

n Iz Sežane. — Preteklo nedeljo je blagoslovil preč. msgr. M. Sila iz Tomaja novo zastavo naše dekliške Marijine družbe.

n Telefoni na ladjah. — V svobodnem pristanišču v Trstu so doveli na 20 krajih ob pomolih in obalih telefonske žice, odkoder se jih bo lahko zvezalo s parniki pri izkrcavanju. V starem pristanišču je napravljenih 14 takih točk. Ti telefoni so namenjeni v prvi vrsti za mestno službo. Naročnina iznaša 2 K na dan; za interurbansko službo treba plačati 50 K.

n Povodenj v Spljetu. Prve dni pretečenega tedna je bil Spljet vsled obilega deževja pod vodo. V nekih ožjih ulicah je bil promet ustavljen. Voda je udrila v pritlična stanovanja ter je stala v kletih pol metra visoko. Tudi v okolici mesta je deževje napravilo znatne škode.

n Nesreča na morju. — Na vožnji iz Aleksandrije v Marselj se je ob Sardiniji potopil parnik „Hohenzollern“, last severonemškega Lloydja. O usodi potnikov in moštva ni nobenih vesti.

n Smrtna obsodba. — Sodni dvor v Mitrovici je obsodil km ta Dimitrija Zeca v smrt na vislicah, ker je zavratno umoril Ivana Hadžiča. Zec ima petero otrok. Branilec je prijavil ničnostno pritožbo.

Jz okolice.

o „Svobodomiselna“ surovost. Iz Škednja nam poročajo: Ste li dregnili kedaj s palico v mravljišče? Kako so se vboge mravlje hitro razklopile in popraševale druga drugo, kaj se je zgodilo! — Tako se je zgodilo tudi v Škednju. Minolo soboto se je začel tukaj prodajati list „Zarja“. Morda si je kaka neumna butica mislila: Kedo se bo brigal za ta listič, to revše, ki zagleda enkrat na teden beli dan? Ali zgodilo se je ravno nasprotno; prijatelji in neprijatelji so se hitro začeli zanimati zanj. Nekega večera ta teden je prilomastil mlad človek, ne da bi potrkal in voščil dober večer, v lokal, kjer se prodaja „Zarja“, je zagrabil tablo, (plakat), ki naznanja, da se tukaj prodaja „Zarja“ in jo raztrgal z besedami: „Tukaj se to ne sme prodajati“. O ti vboga tabla, gotovo si se strašno pregrešila, da te je zagrabila maš evalna roka. Na presneto slabih nogah mora stati svobodomiselnost v Škednju, če se zboji „Zarje“ precej privikrat. — Navadno se boji le tisti, ki ima slabo vest. Tistemu mladeniču pa bode povedano: Za prodajo lista se je vprašalo dovoljenje č. kr. policijsko ravnateljstvo v Trstu in ne njega, ker ni nikaka kompetentna oseba. Le tako naprej, to je najlepša reklama za list.

o Dopis iz sv. Križa. — Že par let sem kujejo križki socialisti zadrugo za prodajalno jestvin. Preteklo nedeljo so srečno spravili skupaj svoje privržence in par nezavednih kmetov in kakor smo slišali, tudi srečno ustanovili zadrugo. Če vpoštevamo razne ponesrečene štrajke, ki so povzročili splošno pomanjkanje dela in zaslужka, če vpoštevamo dejstvo, da je v sv. Križu že propadlo par

podobnih konsumov, smemo trditi, da to, sicer hvalevredno podjetje, v takih rokah ne bo uspelo.

Smešno vlogo je igral „svetovno znani“ Florenin pred velikimi in malimi o priliki nekega krsta, h katerem je bil povabljen kot boter. Hotel je vporabiti svojo brezversko doslednost tudi pri krstu in je na vsa stavljena vprašanja trdovratno molčal. Misli je, da si duhovnik ne bo vedel pomagati iz zadrege. Pa duhovnik e napravil kratek proces. Pri oblikvanju je smela držati otroka edino le kumica, Florenin je pa stal od zadej z dolgim nosom kot mutasta priča. Če si hotelo pokazati strogo doslednost, si moralo ostati doma, revše.

Hranilnica in posojilnica, Rajfajz nova se ustanavlja v sv. Križu. Prvo načelstvo je izvoljeno, pravila odposlana. — Ribiška zadruga, posojilnica, konsum! Kar tri zadruge naenkrat! Tu bodo imele vse stranke priliko pokazati, katera more in hoče storiti največ v korist občine. Upamo, da to prinese novo življenje v našo zaspano občino, da se bomo pokazali pred svetom koliko veljamo!

o Čuden samoumor. Delavec Ivan Schmutz v Barkovljah se je v pondeljek zjutraj zaprl v svojo sobo in naročil sestri, naj mu za kosilo prinese kaj jesti. Sestra je opoldne prinesla kosilo, in ker so bila vrata zaprta, mu ga je dala skozi malo okno. Sestri in materi se e zdelo čudno, da je vse tako tiho v njegovi sobi. Zato ste trkali in ker ni bilo odgovora, s silo odprli vrata. Videli sta grozen prizor. Ivam Schmutz je ležal na tleh, glavo je pa imel pogreznjeno v škaf vode. Došli zdravnik je konstatiral smrt.

Jz Istre.

i Hranilnica in posojilnica v Boljuncu, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, priredi svoj drugi občni zbor dne 26. aprila t. l. točno ob 3 in pol popoldne v prostorih g. Ivana Kraljič v Boljuncu h. št. 159, s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem obč. zboru, 2. poročilo načelstva, 3. potrjenje računskega zaključka za leto 1907, 4. volitev načelstva, 5. volitev nadzorstva, 6. slučajnosti. — Če bi ob določenem času ne bilo dovolj zborovalcev, se bo vršil uro pozneje na istem mestu in z istim dnevnim redom nov občni zbor, ki bo sklepal neglede na število navzočih članov. — Odbor.

i Dopis iz Boljunca. — Neki liberalni dopisnik iz Boljunca — katerega pa prav dobro poznamo — se je že večkrat zaletaval v „Delavsko izobr. in podpor. društvo“ v Boljuncu in njegove društvenike. Posluževal se je pri tem seveda navadnega zabavljanja in pa tržaškega dnevnika. — Kdor je s pomislekom prebral te dopise, je moral takoj spoznati, da ima opraviti z versko-narodnimi izdajalci, kateri hočejo na ta način odvzeti pozornost od sebe. Taki ljudje, katerih čitalnica je prava pohujševalnica, v kateri čitajo samo brezverske liste, se norčujejo iz vere in sv. zakramentov ter duhovnikov, taki ljudje pač ne zaslužijo, da jih sploh nosi zemlja, kaj šele, da bi jih mi količkaj vpoštevali in se ž njim pečali. Tem ljudem je začela presedati tudi naša „Ljudska hranilnica in posojilnica“ v Boljuncu, katere namen je vtrditi gospodarsko blagostanje našega naroda v Bregu ter ga obvarovati pred italijansko-židovskim kapitalizmom in naše ljudstvo navajati k varčnosti. Dopisnik tržaškega dnevnika je v svojem oglasu za knjižnico pisal o načelih, katere da si je postavilo dvoje društev in o nekem internacionalizmu. No, no, gospod dopisnače, to pa ni internacionalno, ako vodite socialne demokrate predavat v našo ljudsko šolo, katero vzdržujemo davkoplačevalci s svojimi žulji. Verujemo, da vam naša načela niso všeč. To nas pa le veseli, ker vemo, da kar vam ni všeč, je gotovo dobro.

i Nova ljudska knjižnica. — Iz Boljunca smo prejeli: Kakor ste že javili v cenjeni „Zarji“ snuje naše izobraževalno in podporno društvo prepotrebno knjižnico. Razposlali smo v ta namen prošnje do mnogih slovenskih krščansko-mislečih rodoljubov, naj nas blagohotno podpirajo. Vsak tudi najmanjši dar sprejmemo hvaležno. Dosedaj so nam poslali podporo ti-le p. n. gospodje dobrotniki:

Nj. Prevzvišenost Dr. Frančišek „Ks. Nagl, škof, K 40.—; Jožef Zupan, dekan v Dolini 10 K; Franc Kemr, župnik v Marezigah 6 K; Jožef Velhartičky, župnik v Jelšanah 4 K; Ludovik Kunar, župnik v Biljani 3 K; Mihael Hušo, kaplan v Hrušici 2 K; Ivan Tul, kaplan v Trstu K 2-06 in 4 knjige; Alojzij Mučič, o.ožniški stražmojster v Borštu 2 K; Jakob Ukmar, kaplan v Trstu 2 K; Matija Sila, dekan v Tomaju 2 K; Frančišek Rišlavy, dekan v Kastvi 2 K; Marija Jančar v Borštu 2 K; Viktor Steska, knezoškofijski kancelar v Ljub-

ljani 2 K; Andrej Furlan, župnik v sv. Križu 2 K; Rajko Logar, kaplan v Pregarjah 3 K; Ant. Šonc, posestnik v Tomažu 1, Alojzij Temfestaduh, v pok. v Šklednju 2 K, slavna Družba sv. Mohorja 61 knjig.

Vsem cenjenim darovalcem izreka najpriskrbenjšo zahvalo
Odbor.

Iz Amerike.

a Veliko nesrečo na železnici, ki je imela žrtve tudi iz naših krajev, nam opisuje očividec iz Amerike tako-le:

Napočilo je megleno spomladansko jutro dne 24. sušca t. l. Naš „bos“ ali nadzornik nas pozove na delo. Vsi gremo veseli in čili na delo, stopimo na delavsko lokomotivo nič hudega ne sluteč. V Ameriki se namreč ne hodi na delo peš kakor v Avstriji, tukaj se vsakdo vozi. Amerikanski pregovor pravi „Taim is money“ — čas je denar. Lokomotiva zažvižga in za nemo se premikali naprej na delo. Bilo nas je dvajset. Ti so bili: Andrej Sturman, Rok Šik, Kermec Ivan, Barut Jožef, Purger Andrej, Ivančič Andrej, Purger Ivan in Mihael Žerjal, vsi iz dolinske občine pri Trstu. Bil je dalje eden iz Černotič in trije iz dekanske občine.

Komaj pr. vozimo kakih deset metrov dalje začujemo žvižganje nam rasproti prihajajoče lokomotive. Kakor bi trenil okrene naš mašinist našo lokomotivo zopet nazaj ter da s žvižgom znamenje, da smo si blizu. Naša lokomotiva se je začela pemikati počasi nazaj na „beks-tračnice“. Megla je bila gosta, da nismo videli 15 metrov pred seboj, sedaj gre počasi naša lokomotiva naprej in tista, ki smo jo srečali tudi počasi za nami. Tako se vozimo kake tri četrt milje naprej. — Kar prileti spet druga lokomotiva proti nam in bi trenil smo zashšali grozen pok, in vsi smo bilo pokriti z vo do in premogom. Trčila je ona druga lokomotiva ravno od zadaj kjer je zaloga vode in premoga. To se je zgodilo, kakor bi z očesom trenil. Ko se iz premoga skobacamo, vidimo strašen prizor. — Ivana Krmeca iz Gabrovice smo našli na tleh vsega razdrapanega, ter je čez dve minuti izdahnul. Ubit je bil eden konduktur iz nasprotne lokomotive. Težko ranjen je bil kurjač na naši lokomotivi. Lahko ranjeni so bili: Mihael Žerjal, Sibilič Nikola, Jože Kranje, Ivan Purger iz Ospa in Cunja Ivan iz Rižane. Pozvan je bil telefoničnim potom zdravnik ter voz, na katerem so bili odpeljani mrtvi in ranjeni v bolnišnico oziroma v mrtvašnico v Memphis to je v državi Tennessee v severni Ameriki. Srčno Vas pozdravlja očividec
A. Sturman.

Razne vesti.

r Dva dni brez jedi in pijače na morju. — Kapitanski poročnik Mac Laffan v Zahodni Indiji se je podal 18. m. m. v čolnu sam na lov rib. Nastal je vihar, ki je poškodoval čoln. Dva dne se je boril častnik za življenje. Čoln se je obračal. Le s težavo je držal glavo nad vodo. Položaj se je poslabšal, ker so ga napadli morski volki, ki se jih je obranil z d. sko. Šele 20. m. m. so ga dobile ladje, ki so ga iskale. Bil je dva dni brez jedi in pijače.

r Visok goljuf. — V peterburškem najelegantnejšem angleškem klubu so razkrinkali uglednega člana, ki je goljufal pri igri. S svojo „umetnostjo“ je priigral nad pol milijona rubljev.

Književnost.

Proti Wahrmundovi brošuri. — („Katholische Weltanschauung und freie Wissenschaft“) je izdal vseučilišni profesor v Inomstu Fonck protibrošuro: „Katholische Weltanschauung und freie Wissenschaftliche Arbeiten Prof. Wahrmunds kritisch beleuchtet“. (Cena 60 vin.) Ker se Wahrmundova brošura tudi pri nas z veliko reklamo ponekod prodaja, opozarjamo vsakega, ki hoče izvedeti resnico, na Fonckovo protibrošuro. Fonck je sloviti modroslovec, ki v svoji brošuri nepobitno dokazuje, kako je Wahrmund vse svoje trditve brez vsake kritike prepisal iz Haeckla, Hoensbroecka in drugih podobnih zakonitih pisarjev.

Fonckova brošura se dobi v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani.

kn Mladinina bisernica. — Ponatisnjena iz Zg. Danice 1901. in 1902. V Ljubljani 1908. — Ta drobna knjižica prinaša na 136 straneh polno lepih naukov naši mladini, a tudi odraslim. Proslavlja se v njej čednost, ki se izmed vsakdanjih kreposti blesti prav kakor bisr izmed navadnega kamenja. Mladenč, dekle odpri „Bisernico“ in spoznal boš, kje te čaka prava sreča: v samozatajevanju, v čistosti, a ne v kalu mehkužnosti in nasladnosti. Odpri „Bisernico“ in našel boš v njej nauk, ki sicer ni po godu posvetnim laikomiselnikom hotečim te zavesti na omadeževano pot — a ta nauk te, če ga izpolniš, dvigne nad nečimurno pozemeljsko vživanje in ti prinese častni in večni prospeh. V „Bisernici“ je nanizanih hkratu mnogo izpodbudnih zgledov. Vsi ti uzorniki kličejo tebi: Mladina — ako smo mi mogli gojiti in shraniti čistost, zakaj bi je ti ne mogla? — Kdor si je uverj n, kako zelo pogubna je imenovani čednosti nasprotna pregreha, si bo gotovo prizadeval, da se tu omenjena knjižica kolikor možno razširja med slovenskim narašajem; saj ji je cena zelo nizka. — Dobiva se v Katoliški bukvarni v Ljubljani, brošurana za 1 krono, a krasno vezana za 1 K 80 vin.

Svetko Flanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico
jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi poštno pošiljatve od 5 K.
naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst

Via Giulia. — Telefon štev. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posojuje tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim
poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore
preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolag. veliko dvorano v
pritličju, n. j. modernejši pivski sa'on
ter tri sobe rezervirane za krstv po-
roke in društvene sestanke.

Toči domačevino, istrsko črno, belo vipav-
sko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnistvo.

ZALOGA

likerjev v sodčih in butiljkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.

Postrežba točna. — Cene zmernne. — Se pripo-
roča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali
na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družin-
ska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča
malinovec in tamarindo.

Slovenski Marijin Dom v Trstu.

Slovenci in Slovenke pošiljajte prispevke č. g.
blagajniku - tajniku Andreju Zink,
duhovnik, Trst (nova cerkev Sv. Vincenca.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, —
z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. r. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej „Tržaška posojilnica in hranilnica“. — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsako- 5° Sprejema tudi vloge po 1 K na teden,
gar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5° tako da se po 260 tednih dob 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. —
Taje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno
pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d.
in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrowana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od
neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Davke plača hranilnica sama.
Za varnost vlog jamčijo udje.

(280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustmenem pogovoru s stranko. — Hranil-
nica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč
Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu
pri Trstu.

Razširjajte in priporočajte „ZARJA“